

Kako se zovem iš?

Film za jaslice s djecom starijom od tri godine

(Intervju s voditeljicom jaslica)

Već dugi niz godina vodiš jaslice u Dübendorfu. Zašto su, prema tvome mišljenju, jaslice važne?

„Djeca danas odrastaju djelimice vrlo izolirano u krugu uže obitelji. Nekad je dijete u okruženju šire obitelji imalo dodira s više odraslih osoba. Moglo je spontanije izlaziti i susretati drugu djecu. Danas to sve mora organizirati majka. A vani ima mnogo opasnosti. Prije sam često bila u toj kući i dvorištu u kojima su danas jaslice, jer su tu stanovali moji djed i baka. Mi smo tada imali više mogućnosti: mogli smo se igrati na ulici i nitko nije morao strahovati od prometa. Išli smo sami u šumu. Igrali smo se s glinom uz potok. Danas je taj potok pregrađen. Djeci se svuda sužava okruženje. Tamo gdje smo mi imali slobodu, danas majke moraju ograničavati i **pratiti** svoju djecu. Jaslice su time postale simptom današnjice. Zato bih u jaslicama djeci ponudila prostor za ono što vani više ne mogu doživjeti. Jaslice su prilika za majke i djecu da probiju okvire uže obitelji i izađu van. Svako dijete treba drugačiju mjeru podrške i naklonosti, i to je ono što bih ja djeci željela dati. Ja bih pružila samo onoliko pomoći koliko je djeci potrebno da sama sebi pomognu. Zato dajem veliku ponudu sredstava, veliki slobodan prostor i potpuno jasne granice. Svako bi dijete trebalo iz odgovarajuće ponude, u svoje vrijeme i primjereno vlastitom razvoju, moći uzeti za sebe ono što mu treba. Moj posao je zanimljiv jer ne moram pratiti neki određeni program, nego puštam da se događaji odvijaju, a ja ih promatram i radujem se razvoju djeteta.“

Tekst govornice (podijeljen po filmu)

Svako dijete na svoj način pristupa drugoj djeci. Neki postupaju aktivno, dok drugi prvo promatraju, a zatim pristupaju drugima.

Početak u jaslicama za majku i dijete ponekad nije jednostavan.

Voditeljica može u zamjeni pružiti podršku djetetu, ali mu ne može otkloniti bol rastanka. Ona sudjeluje, podržava dijete i pomaže mu da samostalno učini taj korak.

Ponekad je za neko dijete još prerano, pa je zato bolje da još nekoliko mjeseci ostane kod kuće, gdje provodi vrijeme samo s jednim ili dvoje djece. Tu je potrebno razumijevanje sa svih strana. Kad uspije učiniti taj korak, djetetu se otvaraju sva vrata za ulazak u svijet igre i druženja s ostalom djecom.

I za majke su jaslice mjesto za uspostavljanje kontakata i stvaranje novih veza. Majke se međusobno upoznaju dok razgovaraju, a djeca kroz igru i zajedništvo u druženju.

Međusobna pomoć i učenje od drugih povezuju djecu unutar grupe. Ona se međusobno potiču na učenje i istraživanje.

U jaslicama djeca pronalaze prijatelje i prijateljice za igru i druženje.

U jaslicama ima i teških trenutaka. Ako odrasli ostave djeci dovoljno vremena, ona će sama pronalaziti rješenja. Ako im se pruži povjerenje, ona će se razvijati i učiti iz vlastitih iskustava, čak i kad zbog toga bude suza u očima.

Jednom postati prijatelj/prijateljica, a zatim biti isključen, odlučivati o drugima, pa se onda njima podređivati, uloge u grupi se brzo mijenjaju.

Dodirivati voditeljicu je jako važno. U toj dobi djeca osjećaju rukama i postupcima više nego riječima. Tako će i djeca inozemaca biti bez problema prihvaćena, čak i ako još ne znaju njemački.

Ako se djeca u jaslicama ugodno osjećaju, onda se i oni sramežljivi ohrabruju i isprobavaju.

Svako dijete treba drugačiju mjeru podrške i naklonosti i drugačiju pratnju. Voditeljica daje onoliko podrške koliko je potrebno da dijete nakon toga samo sebi pomogne.

Djeca mogu u zaštićenom okviru isprobati sve što već otprije znaju samostalno učiniti. Ona uče osjetiti, koliko si smiju dopustiti.

U mnogim jaslicama majke i očevi su naizmjence nazočni. Igra je život. Potrebno je malo, a pribor je jednostavan. To se uvijek iznova prilagođava novim potrebama, pa nastaje nova igra.

Pokret je za djecu te dobi od životne važnosti za tjelesni i duhovni razvitak.

Ponekad djeca trebaju trenutke mira, pa se povlače. Iz trenutaka dosade nastaje uvijek nešto novo.

Dijete želi istražiti okolinu svim osjetilima. Ono hvatanjem i diranjem uči shvatiti i razumjeti.

U jaslicama nije važno stvoriti savršene proizvode. Puno je važniji doživljaj, radost stvaranja i isprobavanja.

Jaslice su danas potrebne kako bi sva djeca imala slobodan prostor za smijeh i bijes, za sklapanje prijateljstava i svađanje, za stvaralaštvo, za ponekad ne raditi ništa, a onda puno isprobavati.